

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag
till lag om ädelmetallarbeten**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att en lag om ädelmetallarbeten skall stiftas.

Till lagens tillämpningsområde skall höra ädelmetallarbeten som är avsedda att användas eller i väsentlig mån används för enskild förbrukning. Lagen skall ställa krav på de ädelmetallarbeten som skall släppas ut på marknaden och säljas samt definiera på vilket sätt det skall visas att ädelmetallarbetena stämmer överens med kraven. Genom den föreslagna lagen eftersträvas en förbättring av den fria rörligheten för varor genom att minimihalterna i ädelmetallarbeten sänks till den nivå som förutsätts i den internationella standarden och EG:s direktivförslag om sådana arbeten. Genom den föreslagna lagen ändras dessutom förfarandet för kontroll av ädelmetallarbeten så att det blir frivilligt. Ädelmetallarbeten som är avsedda för allmän

förbrukning kan fortsättningsvis om så önskas och vid behov kontrolleras och stämplas av ett kontrollorgan. Den föreslagna lagen skall också innehålla bestämmelser som behövs för marknadstillsynen och annan tillsyn av att lagen följs.

Huvudsyftet med propositionen är att flytta upp den nuvarande normeringen, som huvudsakligen sker på förordningsnivå, till lagnivå och att samtidigt göra en del justeringar som beror på den nya grundlagen, andra ändringar i lagstiftningen och internationella förpliktelser som binder Finland. Den nya grundlagen förutsätter att om en individs rättigheter och skyldigheter ävensom om straff skall föreskrivas på lagnivå.

Avsikten är att den föreslagna lagen skall träda i kraft den 1 januari 2001.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Inledning	3
2. Nuläge	3
2.1. Lagstiftning och praxis	3
2.2. Den internationella utvecklingen och lagstiftningen i utlandet	4
2.3. Bedömning av nuläget	6
3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	6
3.1. Mål och medel	6
3.2. De viktigaste förslagen	7
4. Propositionens verkningar	7
4.1. Ekonomiska verkningar	7
4.2. Verkningar i fråga om organisation och personal	9
4.3. Miljökonsekvenser	9
5. Beredningen av propositionen	9
5.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial	9
5.2. Remissutlåtanden	10
6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	10
DETALJMOTIVERING	11
1. Lagförslagen	11
1.1. Lag om ädelmetallarbeten	11
1 kap. Allmänna bestämmelser	11
2 kap. Ädelmetallarbeten	11
3 kap. Tillsyn	12
4 kap. Tvångsmedel och påföljder	13
5 kap. Särskilda bestämmelser	14
2. Närmare bestämmelser	14
3. Ikraftträdande	14
4. Lagstiftningsordning	14
LAGFÖRSLAGET	16
om ädelmetallarbeten	16
FÖRORDNINGSUTKAST	20
BILAGA 1	20
om upphävande av förordningen om ädelmetallarbeten	20
BILAGA 2	21
om ädelmetallarbeten	21

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Med ädelmetallarbeten avses produkter som har tillverkats av guld, silver och platina och som skall säljas till konsumenterna. Med normeringen eftersträvas att konsumentens intressen skall kunna tryggas, eftersom det är omöjligt för konsumenten att skilja mellan produkter med olika finhalter.

Enligt förslaget skall de nuvarande bestämmelsernas författningshierarkiska nivå höjas och vissa bestämmelser preciseras samt harmoniseras så att de motsvarar EG-rättens principer om fri rörlighet för varor.

I propositionen föreslås att en lag om ädelmetallarbeten skall stiftas. Lagen skall ersätta förordningen om ädelmetallarbeten (292/1977) genom vilken i dagens läge föreskrivs om ädelmetallarbeten. I lagen skall ingå bestämmelser om ädelmetallarbetens överensstämmelse med kraven och om certifiering av denna samt om kontroll och tillsyn av och kontrollorgan för ädelmetallarbeten. Förfarandena skall, enligt den föreslagna lagen, huvudsakligen bibehållas som hittills. En ändring av förfarandena som bör nämnas är att den kontroll som ett kontrollorgan utför skall bli frivillig.

De minimihalter i fråga om guld och silver som används i ädelmetallarbeten i Finland är högre än de 375 tusendelar för guldarbeten och 800 tusendelar för silverarbeten som allmänt används inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Till följd av detta inledde Europeiska kommissionen i juni 1999 ett övervakningsförfarande enligt artikel 226 i EG-fördraget gentemot Finland. Kommissionen anser i sin officiella anmärkning att Finland har låtit bli att följa de medlemsåligganden som med stöd av artikel 28 och följande artiklar i EG-fördraget ankommer på landet, eftersom högre minimihalter utgör ett hinder för den fria rörligheten för varor. Genom detta förslag åtgärdas Europeiska kommissionens anmärkning om att lagstiftningen om ädelmetallarbeten bör ändras i fråga om de ovan nämnda minimihalterna.

2. Nuläge

2.1. Lagstiftning och praxis

Den verksamhet som sammanhänger med kontroll och stämpling av guld- och silverarbeten har sannolikt utövats redan under ett halvt årtusende i vårt land. Den ursprungliga orsaken till att ädelmetallarbeten kontrollerades var utöver dessa arbetens värde också det faktum att de användes som bytesmedel. Härvid grundade sig värdet på produkterna till en betydande del på deras ädelmetallhalt. I dagens läge är betydelsen av finhalten med tanke på ädelmetallarbetets värde klart mindre, eftersom i synnerhet arbetssättet, formgivningen och de ädelstenar som eventuellt har använts inverkar på priset.

Med kontrollen försöker man i första hand trygga konsumenternas intresse när de skaffar sig ädelmetallarbeten som är värdefulla till priset, långvariga till bruksåldern och har ett bestående värde. Med kontrollen har man, delvis av historiska skäl, gett ädelmetallarbetena en särställning i förhållande till övriga konsumtionsvaror. Som ett centralt motiv till detta har ansetts att det för konsumenten är synnerligen svårt att skilja mellan ädelmetallarbeten av olika finhalter samt att skilja ädelmetallarbeten från sådana arbeten som endast har en plätning av ädelmetaller. Dessutom har också tillverkaren, importören och de olika handelsleden nytta av kontrollen vid handeln, eftersom produkternas överensstämmelse har certifierats.

I Finland finns i detta nu författningar inom ädelmetallbranschen vilka grundar sig på en förordning. Förordningen om ädelmetallarbeten har getts med stöd av lagen angående rättighet att idka näring (122/1919). Förordningen kompletteras av handels- och industriministeriets beslut om ädelmetallarbeten (317/1977). Någon lag om ädelmetallarbeten finns inte.

Som ädelmetallarbeten räknas guld-, silver- och platinaarbeten. De tillåtna finhalter som skall stämplas är för guld 585, 750, 969 och 999 tusendelar av massan, för silver 830,

925 och 999 tusendelar av massan och för platina 950 och 999 tusendelar av massan.

Innan ädelmetallarbeten kommer till försäljning skall de kontrolleras och stämplas. Detta gäller både sådana arbeten som har tillverkats inom landet och sådana som har importerats. Arbeten som har tillverkats av ädelmetaller godkänns i Finland för försäljning när de innehåller minst 585 tusendelar guld i ett gularbete, minst 830 tusendelar silver i ett silverarbete och minst 950 tusendelar platina i ett platinaarbete. Genom 1998 års ändring av förordningen om ädelmetallarbeten släpptes kontrollverksamheten fri för konkurrens. Samtidigt jämfördes importen och den inhemska tillverkningen till alla delar. Dessutom slopades den examen som gällde rätt att idka handel med ädelmetallarbeten och stämplingsexamen samt de krav på arbetserfarenhet och utbildning som sammanhänge med dem. På detta sätt blev det lättare att idka handel med ädelmetallarbeten och att få stämplingsrätt. Dessutom ändrades praxis i fråga om namnstämpling så att tillsynsmyndigheten på anmälan godkänner och registrerar en tillverkare och en importör samt dennes namnstämpel. Också ett opartiskt kontrollorgan i ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan registrera sin kontrollstämpel, varvid dessa produkter inte kontrolleras på nytt i Finland.

Ett arbete som är avsett för allmän förbrukning skall ha följande stämpel: Finlands officiella kontrollstämpel, dvs. kronstämpling, ansvars-, dvs. namnstämpling, finhållsstämpling och årsstämpling. Det är frivilligt att använda ortsstämpling. Kontrollstämpling visar att ett finskt kontrollorgan har undersökt arbetet och konstaterat att det stämmer överens med kraven. Namnstämpling visar produktens tillverkare, importör eller en annan part som är ansvarig för produkten och för att den stämmer överens med kraven. Finhållsstämpling visar arbetets ädelmetallhalt, årsstämpling arbetets tillverkningsår och ortsstämpling tillverknings- eller stämplingsorten.

De allmännaste ädelmetallarbeten som inte behöver kontrolleras av ett kontrollorgan är lagliga mynt, olika råmaterial och halvfabrikat, apparater och instrument som är avsedda för vetenskapliga, konstnärliga, industriella eller medicinska ändamål, ur och urboetter. Befriade från kontroll och stämpling är också föremål som bevisligen är minst 100 år gamla. Guld- och platinaarbeten som väger under två gram samt silverarbeten som väger

under tio gram behöver inte heller kontrolleras. Arbetet skall dock uppfylla de krav som ställts för ädelmetallarbeten.

Ädelmetallarbeten som har kontrollerats i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet behöver inte kontrolleras på nytt i Finland, om ett opartiskt kontrollorgan som är verksamt i staten i fråga har gjort för kontrollen och stämplingen och detta organs kontrollstämpel har registrerats av tillsynsmyndigheten och i arbetet ingår motsvarande uppgifter som de finska stämplingarna visar.

2.2. Den internationella utvecklingen och lagstiftningen i utlandet

Allmänt

Alla medlemsländer i Europeiska unionen har en särskild lagstiftning som gäller ädelmetallarbeten. I en majoritet av medlemsländerna är kontroll och stämpling som görs av ett kontrollorgan obligatoriska. I fråga om medlemsländernas lagstiftning granskas i det följande närmare lagstiftningen om ädelmetallarbeten i Tyskland och Storbritannien samt i Norden.

Europeiska gemenskapens rätt

Finlands medlemskap i Europeiska unionen har på flera lagstiftningsområden lett till att bestämmelserna och föreskrifterna har internationaliserats och till att de bygger på gemensamma europeiska normer. På detta sätt har man försökt framskrida också inom ädelmetallbranschen. Kommissionen gav hösten 1993 ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ädelmetallarbeten. Efter detta har flera ändringar gjorts i förslaget. Förslaget till direktiv fick inte kvalificerad majoritet i Coreper I den 8 maj 1996, och efter detta har beredningen av det framskridit långsamt. I detta nu debatteras ett direktiv som till hälften baserar sig på frivillighet, och det är osäkert om direktivet alls kommer att godkännas. Gemensamt för de olika förslagen är att finmetallhalterna skall meddelas som nominella tusendelar. De tillåtna finmetallhalterna vore 375, 585, 750, 916 och 999 tusendelar för guld, 800, 925 och 999 tusendelar för silver, 850, 900, 950

och 999 tusendelar för platina samt 500, 950 och 999 tusendelar för palladium. Finhalterna skall vara obligatoriska och underskridningar av dem skall inte tillåtas. Det huvudsakliga innehållet i det föreslagna direktivet gäller metoder för att konstatera att produkterna stämmer överens med kraven samt stämpling. Den föreslagna lagen motsvarar till sina huvuddrag det nuvarande direktivförslaget.

ISO-standard 9202

ISO-standard 9202 innehåller de nominella finhalter som har rekommenderats för användning inom ädelmetallbranschen. De lägsta rekommenderade halterna är 375 tusendelar för guld, 800 tusendelar för silver, 850 tusendelar för platina och 500 tusendelar för palladium. I övrigt är de nominella finhalterna i stort sett identiska med dem som har anmälts i kommissionens direktivförslag. Enligt standarden tillåts ingen negativ avvikelse, dvs. underskridning av finhalten.

Tyskland

I Tyskland gäller en lag om guld- och silverprodukters finhalter. Lagen härstammar från 1800-talet och den har ändrats år 1976. Tyskland har den vidaste normeringen av medlemsländerna och där kan arbeten som innehåller finhalter av alla ädelmetaller tillverkas. Stämplingen, som tillverkaren själv gör, är frivillig och uppskattningsvis 90 % av produkterna stämplas. I Tyskland finns inget opartiskt kontrollorgan och inget register förs över namnstämplat. Konsumentskyddet anses bli realiserat via konkurrensen.

Storbritannien

Storbritannien har ändrat sin lagstiftning från ingången av år 1999. Kontroll och stämpling av produkterna är obligatoriska. De tillåtna minimihalterna stämmer överens med dem som ingår i direktivförslaget. Dessutom togs vid ingången av 1999 i bruk stämplat, som är desamma för inhemska och importerade produkter.

Sverige

I Sverige föreskrevs om ädelmetallarbeten till ingången av år 2000 med en lag (Lag om handel med ädelmetallarbeten 1986/985) och

en förordning som getts med stöd av denna lag (Förordning om handel med ädelmetallarbeten (1987/423)). Som ädelmetallarbeten ansågs guld, vars finhalt är minst 585 tusendelar, silver, vars finhalt är minst 830 tusendelar, och platina, vars finhalt är minst 950 tusendelar. En underskridning av finhalten med fem tusendelar tilläts i fråga om guld och platina och med åtta tusendelar i fråga om silver. Normeringen omfattade inte arbeten som är avsedda för medicinsk, vetenskaplig och industriell användning eller uppenbarligen har antikvariskt värde. Lagstiftningen omfattade inte heller guld- och platinaarbeten med en vikt på under ett gram, silverarbeten med en vikt på under 15 gram, glasögonbågar, urboetter, beslag, vissa myntenheter, plåteringar, musikinstrument och vissa på ett bestämt sätt bearbetade guldarbeten.

I guld- och platinaarbeten som är till salu skall finnas finhaltsstämpel och namnstämpel. Gränsen går vid arbeten med en massa på ett gram. I silverarbeten förutsätts inte någon som helst stämpel, men i praktiken stämplas också de. Ädelmetallarbeten kan man låta kontrollera hos Sveriges Provvnings- och Forskningsinstitut, SP. Trots frivilligheten uppskattas det att ca 95 % av guldarbetena kontrolleras. I praktiken stämplas också bordsbestick av silver och silverarbeten som enligt uppskattning har ett minutförsäljningspris på över 500 kronor. Också arbeten som har en lägre finhalt än minimihalten får säljas, men då får produkterna inte kallas ädelmetallarbeten. Dessutom skall det nämnas att finhalten är lägre än i ädelmetallarbeten.

Europeiska kommissionen inledde undersökningar också av den svenska lagstiftningen om ädelmetallarbeten år 1997. Kommissionen gav vid slutet av 1998 ett formellt meddelande, i vilket det konstaterades att den svenska lagstiftningen om ädelmetallarbeten till vissa delar strider mot bestämmelserna om fri rörlighet för varor. Som en följd av detta trädde i Sverige vid ingången av år 2000 en ny lag om handel med ädelmetallarbeten i kraft. Från denna tidpunkt gäller nya minimihalter för ädelmetallarbeten, 375 tusendelar för guldarbeten, 800 tusendelar för silverarbeten och 850 tusendelar för platinaarbeten. I de ansvars-, finhalts- och kontrollstämplar som skall krävas skedde inga ändringar och inte heller i gränserna för avvikelser från finhalterna. Också produkter

som underskrider minimihalterna får säljas under vissa villkor. I och med revideringen av lagen sköts registret över namnstämplat och den marknadstillsyn som skall inledas nu av en myndighet (Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll, SWEDAC) och samtidigt släpptes verksamheten som kontrollorgan fri för konkurrens. Tidigare hade endast SP kontrollrätt. Dessutom gäller en registreringsavgift för svenska stämplat och den betalas årligen till myndigheten. Importerade ädelmetallarbeten behöver inte stämplas på nytt, om stämpling har gjorts i ett annat EES-land. Villkor för kontrollstämpel är enligt lagen endast ädelmetallhalt.

Norge

I Norge gäller en lag om ädelmetallarbeten (Lov om Guld-, Solv- og Platinavarers Finhed og Stempling m.v.). Kontrollen är frivillig, men om produktens finhalt stämplas, krävs också namnstämpel. Produkterna kan således marknadsföras utan finhaltsstämpel. Om en produkt kontrolleras, är de tillåtna finhalterna för guld 585 och 750 tusendelar, för silver 830 och 925 tusendelar samt för platina 950 tusendelar. Några underskridningar av finhalterna tillåts inte. En privat och ekonomiskt oberoende ädelmetallnämnd sköter kontrollen och marknadstillsynen.

Danmark

I Danmark bestäms om ädelmetallarbeten genom en lag (Lov om kontroll med arbejder av aedle metaller m.v. 821/88) och talrika ministeriebeslut. Lagstiftningen gäller guld-, silver-, platina- och palladiumarbeten. Minimihalterna är 333 tusendelar för guld, 800 tusendelar för silver, 850 tusendelar för platina och 500 tusendelar för palladium. Också produkter med en lägre finhalt än minimihalten får säljas, men då skall produkterna inte ha någon finhaltsstämpel och de får inte kallas ädelmetallarbeten och inte saluföras på ett vilseledande sätt. Underskridningen av finhalten får uppgå till två tusendelar. I alla produkter som säljs och är avsedda att säljas skall finnas en finhaltsstämpel och en namnstämpel. Även ädelmetallarbeten som importeras skall stämplas på nytt. Tillverkarnas och importörernas namnstämplat registreras av Dantest-Aedelmetallkontrollen (D-A). Kontrollen är frivillig och

få arbeten kontrolleras.

2.3. Bedömning av nuläget

Författningsnivån för gällande regelverk om ädelmetallarbeten är inte till alla delar tillräcklig. Numera i enlighet med 8 § grundlagen och tidigare i enlighet med 6 a § regeringsformen skall om straff bestämmas i en lag. Genom 1998 års ändring av förordningen om ädelmetallarbeten slopades straffbestämmelserna på förordningsnivå, eftersom det redan då hade förekommit ett beslut om åtalseftergift till följd av straffregleringen på förordningsnivå. Efter ändringen har inga särskilda straffbestämmelser funnits i fråga om brott mot bestämmelserna om ädelmetallarbeten.

Genom ändringarna av förordningen har inga ingrepp gjorts i normeringens grundstruktur, eftersom man har inväntat direktivet om ädelmetallarbeten. I bestämmelserna gjordes åren 1995 och 1998 de ändringar som EU-principerna förutsatte. År 1995 skildes tillsynsmyndighetens och kontrollorganets uppgifter åt. Bestämningen av finhalten i ädelmetallarbeten och övriga uppgifter för bedömning av överensstämmelse fördes över på kontrollorganet. Dessutom släpptes uppgifterna som kontrollorganet fria för konkurrens år 1998. Tillsynsmyndigheten har skött marknadstillsynen av ädelmetallarbeten och godkänt de stämplat som skall användas i ädelmetallarbeten. Genom ändringen år 1998 fogades till förordningen också en bestämmelse om ömsesidigt erkännande av kontroller efter en anmärkning från Europeiska kommissionen i samband med ett anmälningsförfarande i enlighet med direktiv 98/34/EG.

3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

3.1. Mål och medel

Målet med propositionen är att korrigera i synnerhet de brister som gäller den nuvarande normeringens författningsnivå. Samtidigt skall i författningarna göras justeringar som beror på revideringen av de grundläggande rättigheterna, andra ändringar i lagstiftningen och internationella förpliktelser som binder

Finland. Dessutom skall minimihalterna i fråga om guld- och silverarbeten sänkas till den nivå som allmänt används i Europa. Med tanke på ädelmetallbranschen är den viktigaste ändringen att kontrollen av ädelmetallarbeten skall göras frivillig.

Målet med den föreslagna lagen är först och främst att trygga konsumentens intressen. Målet är också att uppdatera bestämmelserna om ädelmetallarbeten så att det ansvar tillverkaren och den som släpper ut en produkt på marknaden har för att produkten stämmer överens med kraven samtidigt betonas. Nuvarande kontrollpraxis är fortsättningsvis möjlig, men för certifiering av att produkten stämmer överens med kraven räcker namn-, dvs. ansvarsstämpeln, tillsammans med finhaltsstämpeln. Tillsynsmyndigheten har godkänt och registrerat namnstämpeln, vilket gör att den som ansvarar för att produkten stämmer överens med kraven fortsättningsvis kan spåras.

Målet skall också i fortsättningen vara att upprätthålla och främja förtroendet mellan konsumenterna och aktörerna i branschen. Aktörernas eget ansvar är väsentligt när det gäller uppfyllandet av kraven och dess betydelse betonas i det förfarande som nu skall reformeras, där ett utomstående kontrollorgans andel kan ersättas med åtgärder som den vidtar som tillverkar ädelmetallarbeten eller släpper ut sådana på marknaden.

3.2. De viktigaste förslagen

Det föreslås att en lag skall stiftas om ädelmetallarbeten. Den föreslagna lagen om ädelmetallarbeten skall ersätta den nuvarande förordningen om ädelmetallarbeten. Lagen skall tillämpas på ädelmetallarbeten som är avsedda att användas eller som i väsentlig mån används för enskild förbrukning.

I lagen skall på en allmän nivå definieras, vilka krav som skall ställas på ädelmetallarbeten och kontrollorgan, samt tillsynsmyndigheten ges tillräckliga medel för att den skall kunna övervaka överensstämmelsen med kraven. De detaljerade bestämmelser som behövs skall ges genom en förordning av statsrådet samt de tillämpningsanvisningar som anknyter till dessa vid behov av säkerhetsteknikcentralen i egenskap av tillsynsmyndighet.

Efterlevnaden av lagen samt de bestäm-

melser som har utfärdats med stöd av den skall övervakas av säkerhetsteknikcentralen i egenskap av tillsynsmyndighet. I lagen skall de fullmakter inbegripas som myndigheten behöver för övervakningen.

De krav som skall ställas på ädelmetallarbeten som skall släppas ut på marknaden, de stämplarna som skall användas och godkännandet av dem skall huvudsakligen bibehållas sådana de är i den nuvarande förordningen. Tillsynsmyndigheten skall också i fortsättningen vara ålagd att föra register över de stämplarna den har godkänt. Minimihalterna skall sänkas till europeisk nivå, varvid som nya finhalter tas i bruk 375 tusendelar för guldarbeten och 800 tusendelar för silverarbeten. Dessutom skall användningen av årsstämpel bli frivillig.

Tillsynsmyndighetens kontroll- och stämpningsuppgifter som anknyter till ädelmetallarbeten fördes över på kontrollorganen i samband med att säkerhetsteknikcentralen inrättades år 1995. Vidare släpptes kontrollverksamheten fri för konkurrens sommaren 1998 och samtidigt slopades examen för idkande av handel med ädelmetallarbeten och stämplingsexamen, vilka var en förutsättning för att man skulle få idka handel med ädelmetallarbeten och erhålla namnstämpel. Också kraven i fråga om arbetserfarenheter och utbildning slopades.

För brott mot den föreslagna lagen om ädelmetallarbeten skall gärningsmannen kunna dömas till böter, om inte strängare straff bestäms någon annanstans. Straffbestämmelsen skall kompletteras med bestämmelser om förverkandepåföljd.

I fråga om sökande av ändring skall hänvisas till förvaltningsprocesslagen (586/1996).

4. Propositionens verkningar

4.1. Ekonomiska verkningar

Verkningar i fråga om statsekonomi

Det centrala målet med propositionen är att förnya den normering som gäller ädelmetallarbeten. Några nya myndighetsorganisationer skall inte grundas, utan uppgifterna skall skötas med den nuvarande organisationen vid säkerhetsteknikcentralen. Av detta skäl har reformen inga betydande verkningar

på statens ekonomi.

Verkställandet av propositionen breddar något tillsynsmyndighetens marknadstillsynsuppgifter i och med att importen underlättas och produktutbudet blir större. Avsikten är att de åtgärder för kontroll av en produkt som anknyter till övervakningen också i fortsättningen skall köpas av ett kontrollorgan. Kostnaderna för den allmänna övervakningen blir man tvungen att täcka med medel ur budgeten på samma sätt som idag, men enligt förslaget skall av den som ansvarar för att en produkt släpps ut på marknaden kunna tas ut de kostnader som förorsakas av utredningar och undersökningar, om produkten visar sig strida mot bestämmelserna.

När lagen träder i kraft kommer myndigheterna att förorsakas kostnader i någon mån i samband med informerandet, vilket är naturligt när det gäller att göra nya bestämmelser kända. Föreningarna inom ädelmetallbranschen har i sina utlåtanden fört fram intresse för att delta i informerandet tillsammans med myndigheten.

Den marknadstillsyn av ädelmetallarbeten som säkerhetsteknikcentralen utför finansieras med budgetmedel. För övriga prestationer tas avgifter ut enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). De avgifter som säkerhetsteknikcentralen tar ut inom ädelmetallbranschen har varit ringa och de kommer inte att ändras i och med propositionen.

I sin helhet är verkningarna av propositionen på statens ekonomi inte betydande, eftersom den föreslagna lagen inte kommer att medföra någon väsentlig ändring i behovet av resurser. Syftet med propositionen är att normeringen av ädelmetallarbeten till sina principer skall bibehållas likadan som den är i dagens läge, vilket gör att propositionen inte medför några betydande ändringar i myndigheternas totala arbetsmängd och de kostnader som föranleds av den. Dessutom skall tillsynsåtgärderna och de kostnader de medför bättre än i dagens normering inriktas på verksamhetsidkare som agerar i strid med författningarna.

Verkningar för företagen

De kontrolluppgifter som gäller ädelmetallarbeten har redan genom en ändring av förordningen, som trädde i kraft i november 1995, övergått på kontrollorganet. I juni 1998 släpptes kontrollverksamheten fri för

konkurrens, varvid de organisationer som har konstaterats vara kompetenta under konkurrens kan producera de kontrolltjänster som behövs. Den lagstadgade kontrollen av arbeten som har tillverkats i Finland har täckt nästan alla ädelmetallarbeten. Någon konkurrerande kontrollverksamhet har inte heller uppkommit. Kontrollen av ädelmetallarbeten som importeras från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet till Finland har minskat sedan år 1998 i och med det ömsesidiga erkännandet av kontroller. Förfarandet har också utvidgats när medlemsländernas tekniska normer har harmoniserats. Av motsvarande skäl har kontrollen av exportprodukter ökat, eftersom produkterna i allmänhet kontrolleras i tillverkningslandet.

Enligt en företagen enkät bedöms det att den frivillighet i fråga om en opartisk tredje partskontroll, vilken föreslås i propositionen, i någon mån kommer att minska kontrollverksamheten. I Sverige förorsakade motsvarande ändring år 1988 ingen särskild ändring i antalet kontroller och inte heller i antalet företag som är verksamma i branschen. Endast ekonomiska faktorer tycks påverka antalet kontroller av importprodukter och även mängden produkter som importeras.

I fråga om tillverkare och importörer av ädelmetallarbeten minskar förnyandet av kontrollförfarandena kostnaderna i fråga om små tillverkningspartier och import. I synnerhet i fråga om enskilda produkter och små serier som tillverkas av guldsmeder är inbesparingarna i de totala kostnaderna betydande. Underlättandet av importen ökar utbudet och konkurrensen på den inhemska marknaden. Också exporten till länder i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet underlättas, när de nationella bestämmelserna förenhetligas och kontrollerna i det mottagande landet upphör.

Vid utgången av år 1999 fanns det ca 300 tillverkare av ädelmetallarbeten, av vilka en ansevärd del är småföretag. Av dessa är en betydande del enskilda guldsmeder, som tillverkar ädelmetallarbeten som hantverk med traditionella metoder. Enligt förslaget kan tillverkarna enligt eget val låta kontrollera arbetena på nuvarande sätt hos ett kontrollorgan eller certifiera arbetena med en namn- och finhaltsstämpel. Det senare alternativet underlättar uttryckligen verksamheten för företag långt från orter med kontrollorgan och ger frihet att välja enligt behov.

Förslagets verkningar på företagen kommer

främst att gälla småskalig produktion och småföretag på så sätt att deras kostnader sänks. Verkningarna på den totala produktionen sänker inte kostnaderna i betydande grad, eftersom kontrollkostnaderna för industriellt tillverkade produkter utgör under 3 % av produktens råvaruvärde, vilket i sin tur utgör under 20 % av produktens pris. Kontrollkostnaderna utgör knappt 1 % av produktens pris. Dessutom kan frivilligheten i användningen av årsstämpeln sänka kostnaderna för anskaffningen av stämplarna, eftersom det årliga förnyandet av stämpelserierna eller årsstämpeln slopas åtminstone i fråga om småskalig produktion. Generellt sett kommer förslagens verkningar på företagen jämfört med de nuvarande verkningarna att vara endast att kostnaderna sänks och att verkningarna kraftigare inriktas på individuellt och till stycketalet småskalig produktion.

4.2. Verknings i fråga om organisation och personal

Den föreslagna lagen har inga nämnvärda verkningar i fråga om organisation eller personal. Genomförandet av marknadstillsynen av produkterna innebär ett litet behov av mera resurser vid säkerhetsteknikcentralen.

För kontrollorganens, tillverkarnas, importörernas och medborgarnas del utgör verkningarna en fortsättning på de tidigare avgörandena att släppa kontrollerna fria för konkurrens och genomföra fri rörlighet för varor som en del av EU-medlemskapet. Kontrollorganens kontroller kommer att minska i fråga om den inhemska marknaden och öka i fråga om exporten. Totalt kommer kontrollerna att minska.

Kontrollorganen producerar också andra tjänster som nära anknyter till kontrollen av ädelmetallarbeten, och deras färdigheter anknyter följaktligen också till annan verksamhet. En praktisk förutsättning för kontrolluppgifter har varit adekvat kompetens. Till denna del ändras praxis inte.

4.3. Miljökonsekvenser

Den föreslagna lagen har inga miljökonsekvenser.

5. Beredningen av propositionen

5.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

Handels- och industriministeriet har också tidigare, den 16 februari 1993, tillsatt en arbetsgrupp som fick i uppdrag att reda ut hur kontroll- och stämplingssystemet för ädelmetallarbeten bör ändras till följd av EES-fördraget och EG:s princip om fri rörlighet för varor samt att utarbeta ett förslag till revidering av författningar och bestämmelser om ädelmetallarbeten och andra motsvarande produkter med beaktande av konsumenternas intressen samt de behov som tillverkarna och handeln i branschen har. Arbetsgruppen fick sitt arbete klart den 30 augusti 1993. Utgående från arbetsgruppens utredning (betänkande av arbetsgruppen för ädelmetallarbeten, handels- och industriministeriets arbetsgrupps- och kommissionsrapporter 11/1993) konstaterades det nödvändigt att stifta en lag om ädelmetallarbeten. Arbetsgruppen presenterade emellertid inte något detaljerat förslag till lag om ädelmetallarbeten. I arbetet på att revidera lagstiftningen beslöt man sig för att invänta direktivet om ädelmetallarbeten. Kommissionen presenterade år 1993 ett förslag till direktiv om ädelmetallarbeten. Våren 1995 understöddes det föreslagna direktivet inte av en majoritet och beredningen av det har fördröjts och det finns inga garantier för att det kommer att bli klart. Bland medlemsländerna råder enhällighet endast om de tillåtna finhalter som skall stämplas.

Eftersom gällande författningar om ädelmetallarbeten inte längre till sitt innehåll och sina prioriteringar motsvarar rådande behov och något direktiv kanske inte blir av, började handels- och industriministeriet skynda på beredningen av en lag om ädelmetallarbeten. Handels- och industriministeriet tillsatte den 30 september 1998 en ny arbetsgrupp för att bereda en revidering av bestämmelserna om ädelmetallarbeten. Arbetsgruppen fick till uppgift att reda ut behovet att revidera bestämmelserna om ädelmetallarbeten med beaktande av rådande synpunkter som gäller lagstiftningens uppbyggnad, konsumentskyddet, fri rörlighet för varor samt näringsverksamhetens effektivitet och jäm-

likhet samt att bereda de författningsförslag som behövs i fråga om kontrollsystemet för ädelmetallarbeten.

Medan arbetsgruppens arbete pågick blev säkerhetsteknikcentralens undersökning av möjligheterna att utveckla lagstiftningen för ädelmetallbranschen klar (TUKES-publication 1/1999). Publikationen har stått till arbetsgruppens förfogande och de resultat som erhållits stöder arbetsgruppens förslag till lag och förordning av statsrådet om ädelmetallarbeten, vilka blev klara i juni 1999. Förslagen färdigställdes som tjänsteuppdrag vid handels- och industriministeriet för att sändas på remiss.

5.2. Remissutlåtanden

Handels- och industriministeriet begärde i november 1999 utlåtanden om förslagen till lag och förordning om ädelmetallarbeten. Utlåtandena begärdes av centrala ministerier, myndigheter, ädelmetallbranschens organisationer, industrin och utbildningsanstalterna samt av kontrollorganet.

I utlåtandena förhöll man sig positivt till revideringsprinciperna i förslagen. Fastän det i remissbegäran särskilt nämndes att sänkandet av minimihalterna för guld- och silverarbeten beror på rättspraxis i EU, framfördes flera anmärkningar och vädjanden om att åtminstone guldarbetenas minimihalt skall behållas. Dessutom motsatte sig en remissinstans att kontrollerna skall bli frivilliga.

Den föreslagna lagen och den förordning som sammanhänger med den har anmälts till medlemsländerna och Europeiska kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG. Av medlemsländerna kommenterade Tyskland till följd av klara översättningsfel. Kommissionens kommentarer har beaktats och båda parterna har fått svar på behörigt sätt.

Regeringspropositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid handels- och industriministeriet.

6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Konventionen om kontroll och märkning av ädelmetallarbeten

I fråga om ädelmetallarbeten finns förpliktelser för Finland i konventionen om kontroll och märkning av ädelmetallarbeten (FödrS 17/1975).

Redan på 1970-talet fästes uppmärksamhet vid de handelshinder som kravet på nationell kontroll förorsakar handeln över gränserna. Inom ramen för EFTA togs därför ett initiativ till en konvention om en gemensam kontrollstämpel. Som ett resultat av detta undertecknades konventionen om kontroll och märkning av ädelmetallarbeten den 15 november 1972. Enligt konventionen behöver ädelmetallarbeten inte kontrolleras eller stämplas på nytt i ett annat konventionsland, när produkten har kontrollerats och stämplats med den gemensamma kontrollstämpeln. Konventionen har godkänts av Finland, Sverige, Norge, Danmark, Irland, Storbritannien, Österrike, Schweiz, Portugal, Tjeckiska republiken och Holland. Finland har varit skyldigt att tillämpa Konventionen om kontroll och märkning av ädelmetallarbeten från den 27 juni 1975. Konventionen har godkänts i Finland genom en lag angående godkännande av konventionen om kontroll och märkning av ädelmetallarbeten (259/1975) och trätt i kraft här i landet genom en förordning angående bringande i kraft av konventionen om kontroll och märkning av ädelmetallarbeten (260/1975). Ovan nämnda lag och förordning skall förbli i kraft.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Lag om ädelmetallarbeten

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. *Tillämpningsområde.* Lagen skall tillämpas på ädelmetallarbeten som är avsedda att användas eller i väsentlig mån används för enskild förbrukning. Tillämpningsområdet för denna lag skall inte omfatta apparater och instrument som är avsedda för vetenskapliga, konstnärliga, industriella eller medicinska ändamål.

Enligt 3 mom. skall om de ädelmetallarbeten som lagen eller en viss bestämmelse i den inte behöver tillämpas på bestämmas närmare genom en förordning av statsrådet.

2 §. *Definitioner.* I paragrafen ingår definitioner på vissa centrala termer som avses i lagen.

Med *ädelmetall* skall avses fint guld, silver och fin platina samt legeringar av dessa.

Med *ädelmetallarbete* skall avses ett föremål som helt eller delvis har tillverkats av ädelmetaller.

Med *stämpel* skall avses en bestående märkning som är ämnad för ädelmetallarbeten. De märkningar som skall användas i ädelmetallarbeten skall vara kontrollorganets kontrollstämpel, namnstämpel, finhaltsstämpel, årsstämpel och ortsstämpel. Dessutom kan i ädelmetallarbeten användas en sådan kontrollstämpel (CCM-stämpel) som har definierats i konventionen om kontroll och märkning av ädelmetallarbeten.

Med *ministerium* avses handels- och industriministeriet. I lagförslaget har handels- och industriministeriet nämnts vid namn, eftersom riksdagen i samband med att den godkände regeringspropositionen om den nya grundlagen (RP 1/1998 rd) har godkänt ett uttalande enligt vilket riksdagen förutsätter att regeringen tillägnar sig en sådan lagberedningspraxis där ett ministeriums behörighet påvisas i lagförslaget genom att ministeriet nämns vid namn.

Med *tillsynsmyndighet* skall avses säkerhetsteknikcentralen.

Med *kontrollorgan* skall avses en organisation vars behörighet har retts ut t.ex. genom mätteknikcentralens utvärderingar och

som har av säkerhetsteknikcentralen erhållen rätt att utföra de uppgifter som enligt den föreslagna lagen ankommer på ett kontrollorgan. Kontrollorganets uppgifter skall anknyta till certifierandet av ädelmetallarbetens överensstämmelse med kraven.

2 kap. Ädelmetallarbeten

3 §. *Krav.* I paragrafen skall det bestämmas om minimikrav för ädelmetallarbeten som skall släppas ut på marknaden och säljas. Enligt den föreslagna lagen skall ädelmetallarbeten vara guld-, silver- och platinaarbeten. Ett guldarbete skall tillverkas av en legering som innehåller fint guld till minst 375 tusendelar av massan, ett silverarbete av en legering som innehåller fint silver till minst 800 tusendelar av massan och ett platinaarbete av en legering som innehåller fin platina till minst 850 tusendelar av massan.

Enligt 2 mom. skall genom statsrådsförordning kunna bestämmas om de finhalter som är högre än minimihalten och som skall stämplas, om fastställandet av finhalten samt om förening, plätning, fyllning av och övriga krav i fråga om ädelmetaller, metaller och andra ämnen.

4 §. *Stämplor och ansvar.* I paragrafen skall de stämplor räknas upp vilka skall användas i ädelmetallarbeten: kontrollorganets registrerade kontrollstämpel, tillverkarens, importörens eller den för utsläppandet på marknaden ansvariga verksamhetsutövarens registrerade namnstämpel, finhaltsstämpel som visar finhalten med siffror i tusendelar, årsstämpel som visar tillverkningsåret i en kombination av bokstäver och siffror och registrerad ortsstämpel som visar tillverkningsorten.

I 2 mom. skall bestämmas att en kombination av namnstämpeln och finhaltsstämpeln är obligatorisk minimimärkning när ädelmetallarbeten släpps ut på marknaden.

I 3 mom. skall tillverkaren av ett ädelmetallarbete eller någon annan som är ansvarig för utsläppandet på marknaden åläggas att förse ett arbete med den märkning som krävs i 2 mom. Märkningen utgör också namnstämpelinnehavarens certifiering av att överensstämmelsen med kraven uppfylls.

Enligt 4 mom. skall genom statsrådsförordning närmare kunna bestämmas om stämp-larna, godkännandet och registreringen av dem samt om andra tillåtna märkningar.

5 §. *Kontroll och certifiering av produkterna.* Med en förordning av statsrådet skall det kunna föreskrivas närmare om hur ädelmetallarbetens överensstämmelse med de krav som anförs i 3 § kan påvisas genom kontroller utförda av kontrollorganet och certifieras med kontrollorganets kontrollstämpel.

6 §. *Godkännande och övervakning av ett kontrollorgan.* Tillsynsmyndigheten skall godkänna kontrollorgan som stämmer överens med den nationella lagstiftningen på det sätt som föreskrivs närmare genom statsrådsförordning.

I 2 mom. skall det bestämmas allmänt om förutsättningarna för att kontrollorganens verksamhet skall kunna godkännas. För att ett kontrollorgan skall kunna godkännas förutsätts att organet såväl funktionellt som ekonomiskt är självständigt, att det har en ansvarsförsäkring och till sitt förfogande tillräckligt med yrkeskunnig personal samt de system, anordningar och redskap som dess verksamhet förutsätter. De krav som har ställts på kontrollorganen skall motsvara de krav som i EG-direktiven har ställts på anmälda organ på motsvarande sätt som på annat håll i den nationella lagstiftning som gäller säkerhet och tillförlitlighet. Innehållet i momentet motsvarar till sina huvuddrag 3 a § förordningen om ädelmetallarbeten. Genom statsrådsförordning föreskrivs närmare om förutsättningarna för att ett kontrollorgan skall kunna godkännas och detsamma gäller de handlingar som skall fogas till ansökan för att visa att kraven uppfylls.

I 3 mom. skall bestämmas att ett kontrollorgan också kan godkännas för en viss tid. I momentet skall också bestämmas om en möjlighet att ställa krav, begränsningar och andra villkor för kontrollorganets verksamhet. Dessutom föreskrivs för kontrollorganet en skyldighet att anmäla sådana ändringar i verksamheten som påverkar förutsättningarna för att det skall kunna godkännas. Innehållet i momentet skall till sina huvuddrag motsvara 3c och 3d § i gällande förordning om ädelmetallarbeten.

I 4 mom. skall det föreskrivas att tillsynsmyndigheten skall övervaka verksamheten hos de kontrollorgan som den har godkänt samt med bestämda intervaller försäkra sig

om att de föreskrivna kraven uppfylls. Vid behov kan tillsynsmyndigheten återkalla sitt godkännande. Innehållet i momentet skall till sina huvuddrag motsvara 3e § i gällande förordning om ädelmetallarbeten.

3 kap. Tillsyn

7 §. *De övervakande myndigheterna.* Den högsta ledningen och styrningen av övervakningen av att bestämmelserna i den föreslagna lagen följs ankommer på handels- och industriministeriet.

Enligt 2 mom. skall säkerhetsteknikcentralen i egenskap av tillsynsmyndighet övervaka att den föreslagna lagen följs. Enligt de nuvarande bestämmelserna har centralen behörighet för denna uppgift. Enligt 1 § lagen om säkerhetsteknikcentralen (1071/1995) har centralen till uppgift att övervaka teknisk säkerhet och pålitlighet för förhindrande av person-, egendoms- och miljöskador samt att övervaka att produkter stämmer överens med kraven på det sätt som stadgas eller bestäms särskilt om detta.

8 §. *Tillsynsmyndighetens rättigheter.* För att kunna genomföra tillsynen skall myndigheten garanteras rätt att få tillträde till de ställen som är viktiga med tanke på tillsynen. Om den part som svarar för att produkterna släpps ut på marknaden förhindrar tillträde till tillsynsobjekten, skall tillsynsmyndigheten vid behov kunna få handräckning av polisen i enlighet med 9 §, men inte kunna företa t.ex. husrannsakan enligt tvångsmedelslagen (450/1987).

För säkerställande av att övervakningen av ädelmetallarbeten är effektiv är det nödvändigt att garantera att tillsynsmyndigheten har möjligheter att få prover av ädelmetallarbetena för undersökning. Motsvarande bestämmelse ingår i lagen om tryckbärande anordningar (869/1999), elsäkerhetslagen (410/1996) och produktsäkerhetslagen (914/1986).

Enligt 2 mom. skall proverna ersättas enligt gängse pris. Med gängse pris för en produkt skall avses det pris som en kontantkund betalar för produkten. Gängse priset varierar enligt det om den produkt som skall provas skaffas av tillverkaren, partiförsäljaren eller minutförsäljaren.

9 §. *Myndigheternas samarbete.* Paragrafen ger polis- och tullmyndigheten befogenheter

vid övervakningen av att den föreslagna lagen om ädelmetallarbeten följs. Också i polislagen (493/1995) bestäms om handräckning som polisen lämnar. Enligt polislagen skall polisen på begäran lämna andra myndigheter handräckning, ifall om detta bestäms särskilt. Vidare skall polisen lämna andra myndigheter handräckning för fullgörandet av en lagstadgad tillsynsskyldighet. Tillsynsmyndigheten skall kunna få handräckning av polisen vid användningen av tvångsmedel som inriktas på ädelmetallarbeten som strider mot kraven. Tullen skall ha till uppgift att lämna handräckning vid import från ett område utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

10 §. *Rätt till information.* För säkerställande av att uppgifter erhålls skall tillsynsmyndigheten ges rätt att få de uppgifter som är nödvändiga för övervakningen. I synnerhet i samband med marknadstillsynen kan det uppkomma ett behov att för tillsynen få sådana uppgifter som det i allmänhet inte föreligger någon skyldighet att lämna. Tillsynsmyndigheten skall utgående från paragrafen ha rätt att för tillsynen av tullmyndigheten få nödvändiga uppgifter om ädelmetallarbeten som kommer från områden utanför EU. Dessutom skall myndigheten ges rätt att för tillsynen få nödvändiga uppgifter av tillverkaren, importören, försäljaren, lagerhållaren och kontrollorganet.

11 §. *En produkt som inte motsvarar kraven.* I paragrafen skall bestämmas om tillsynsmyndigheternas rätt i de fall då ett ädelmetallarbete inte motsvarar de krav om vilka bestäms i 3 §. Om användningen av de föreslagna tillsynsmedlen skall säkerhetsteknikcentralen bestämma. Tillsynsmedlen skall kunna inriktas t.ex. på tillverkaren, importören, partiförsäljaren och minutförsäljaren. I och med att förhandskontrollen blir frivillig utgör marknadstillsynen ett centralare medel än tidigare vid övervakningen av att ädelmetallarbetena stämmer överens med kraven.

Med stöd av 1 punkten har tillsynsmyndigheten rätt att förbjuda tillverkning, saluhållande, försäljning och annan överlåtelse av ett sådant ädelmetallarbete som inte uppfyller kraven i 3 §.

Med stöd av 2 punkten kan tillsynsmyndigheten, om ett ädelmetallarbete inte uppfyller kraven i 3 §, kräva att tillverkaren, importören eller försäljaren av ett ädelmetallarbete gör sådana ändringar i ädelmetall-

arbetet att kraven uppfylls. Om det inte anses ändamålsenligt eller möjligt att ändra ett ädelmetallarbete, skall det kunna bestämmas hur det i så fall skall förfaras med det. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar 13 § produktsäkerhetslagen.

Om tillsynsmyndigheten blir tvungen att tillämpa något förbud eller krav som avses i 1 eller 2 punkten, skall den som är ansvarig för utsläppandet på marknaden kunna åläggas att i enlighet med 3 punkten utöver det gängse pris som har betalats för produkten också ersätta utgifterna för kontroll och undersökningar. De kostnader som verksamheten förorsakat kan således inriktas på den som har förorsakat dem, i första hand på innehavaren av namnstämpeln, dvs. den som har tillverkat eller importerat produkten.

4 kap. Tvångsmedel och påföljder

12 §. *Vite och hot om tvångsutförande.* De brister som sammanhänger med ädelmetallarbeten kan förorsaka konsumenterna ekonomiska förluster och den försumlige avsevärd ekonomisk vinning, vilket gör att det är viktigt att bristerna kan korrigeras snabbt. Av detta skäl är det nödvändigt att det för att de förbud och föreskrifter som säkerhetsteknikcentralen har utfärdat skall kunna förstärkas finns en möjlighet att ställa vite eller hot om tvångsutförande. Om dessa skall gälla vad som bestäms i viteslagen (1113/1990). Kostnaderna för en åtgärd som har vidtagits genom tvångsutförande skall betalas i förskott av statens medel, men de skall kunna drivas in hos den försumlige utan dom eller utslag.

13 §. *Straff.* I paragrafen skall det bestämmas att brott mot förpliktelserna i 3 och 4 § samt brott mot förbud, krav eller åläggande som meddelats med stöd av 11 § skall straffas. Maximistraflet skall vara böter, om det inte någon annanstans i lag bestäms om ett strängare straff för gärningen.

Med stöd av 2 mom. skall den som bryter mot ett förbud eller åläggande som har förstärkts med vite kunna få domseftergift för samma gärning.

14 §. *Förverkan av ekonomisk vinning.* Den ekonomiska vinning som verksamhet som nämns i 13 § 1 mom. har medfört skall dömas förverkad till staten. Därvid tillämpas 2 kap. 16 § strafflagen (39/1889).

5 kap. Särskilda bestämmelser

15 §. *Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter.* I paragrafen skall bestämmas om tillsynsmyndighetens och kontrollorganets rätt att överlåta sekretessbelagda uppgifter. I paragrafen skall bestämmas till vem tillsynsmyndigheten och kontrollorganet skall kunna överlåta uppgifter samt på vilka grunder dessa skall kunna överlåtas.

I paragrafen skall också indirekt bestämmas om att kontrollorganets personal har tystnadsplikt. Om arten och omfattningen av kontrollorganets personals tystnadsplikt bestäms i 22-24 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

16 §. *Sökande av ändring.* I handels- och industriministeriets och säkerhetsteknikcentralens förvaltningsbeslut får ändring sökas enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996). När ändring har sökts skall tillsynsmyndigheten kunna förbjuda verkställigheten av beslutet eller förordna att verkställigheten skall avbrytas eller meddela en annan bestämmelse om verkställigheten.

En av kontrollorganet förvägrad certifiering av överensstämmelse skall kunna tas upp till ny behandling i kontrollorganet i ett rättelseförfarande. Om sökande av rättelse i ett enskilt kontrollorgans beslut bestäms i detta nu också på annat håll i lagstiftningen. Dessa bestämmelser ingår i 20 § lagen om transport av farliga ämnen (719/1994), 14 § lagen om anordningars energieffektivitet (1241/1997), 12 § containerlagen (762/1998) samt 24 § lagen om tryckbärande anordningar. I ett beslut som kontrollorganet har fattat i ett rättelseförfarande skall ändring kunna sökas hos förvaltningsdomstolen. Enligt 10 § förvaltningsprocesslagen skall om rätt att besvära sig över annat än en förvaltningsmyndighets eller förvaltningsdomstols beslut bestämmas särskilt. I enlighet med 21 § grundlagen skall bestämmelserna om sökande av ändring i ett beslut som gäller någons rättigheter eller skyldigheter utfärdas genom lag.

17 §. *Ömsesidigt erkännande.* Kontrollstämpel av ett opartiskt kontrollorgan eller namnstämpel av tillverkaren i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall anses ha samma värde som motsvarande stämpel i den föreslagna lagen, förutsatt att den part som är ansvarig för att produkten har släppts ut på marknaden kan

identifieras via stämpeln med hjälp av tillsynsmyndighetens registrering.

Paragrafen har utformats på det sätt som Europeiska kommissionen föreslog i sin kommentar i fråga om ett anmälningsförfarande enligt direktiv 98/34/EG.

18 §. *Närmare bestämmelser.* I paragrafen skall ingå en sådan fullmakt att ge en statsrådsförordning samt anvisningar av tillsynsmyndigheten som behövs för att lagen skall kunna verkställas. Statsrådet skall ha behörighet att meddela närmare bestämmelser genom förordning. Dessutom skall säkerhetsteknikcentralen i egenskap av tillsynsmyndighet vid behov kunna meddela tekniska och administrativa anvisningar som förenhetligar tillämpningen av lagen.

19 §. *Ikraftträdande.* Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2001.

2. Närmare bestämmelser

Avsikten är att en statsrådsförordning om ädelmetallarbeten skall ges med stöd av 1 § 3 mom., 3 § 2 mom., 4 § 4 mom., 5 §, 6 § 1 och 2 mom. samt 18 § 1 mom. i den föreslagna lagen om ädelmetallarbeten. Genom förordningen skall bestämmas närmare om tillämpningsområde och krav, stämpel samt kontroll och certifiering av ädelmetallarbeten. Dessutom skall genom förordningen bestämmas om de förfaranden och krav som skall tillämpas på godkännandet av kontrollorgan samt om begränsningar och skyldigheter för kontrollorganen och tillsynsmyndigheten vilka hänför sig till deras verksamhet.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2001.

4. Lagstiftningsordning

I den föreslagna lagen om ädelmetallarbeten ingår inga sådana bestämmelser genom vilka ingrepp skulle göras i de grundläggande rättigheter om vilka bestäms i grundlagen. Således kan lagen stiftas i den ordning som gäller för stiftande av en vanlig lag.

Genom den föreslagna lagen om lyfts den

nuvarande normeringen av ädelmetallarbeten, vilken huvudsakligen sker på förordningsnivå, upp till lagnivå. Samtidigt görs preciseringar och kompletteringar vilka beror på den nya grundlagen (731/1999) och andra ändringar av lagstiftningen. Syftet är att i enlighet med grundlagens krav föreskriva om individens rättigheter och skyldigheter även-

som om straff på lagnivå så att de övriga bestämmelser som behövs kan direkt med stöd av lagen utfärdas genom statsrådsförordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ädelmetallarbeten

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på ädelmetallarbeten som är avsedda att användas eller som i väsentlig mån används för enskild förbrukning.

Denna lag gäller inte apparater och instrument som är avsedda för vetenskapliga, konstnärliga, industriella eller medicinska ändamål.

Om övriga ädelmetallarbeten som denna lag eller en bestämmelse i den inte tillämpas på bestäms närmare genom statsrådsförordning.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med:

- 1) *ädelmetall* fint guld, fint silver och fint platina samt legeringar av dessa,
- 2) *ädelmetallarbete* ett föremål som helt eller delvis har tillverkats av ädelmetaller,
- 3) *stämpel* en bestående märkning som är ämnad för ädelmetallarbeten,
- 4) *ministerium* handels- och industriministeriet,
- 5) *tillsynsmyndighet* säkerhetsteknikcentralen,
- 6) *kontrollorgan* en organisation som har konstaterats behörig och som har rätt att utföra de uppgifter som enligt denna lag ankommer på ett kontrollorgan.

2 kap.

Ädelmetallarbeten

3 §

Krav

Som ädelmetallarbeten får endast sådana arbeten släppas ut på marknaden och säljas som har tillverkats av

- 1) en guldlegering som innehåller fint guld till minst 375 tusendelar av massan,
- 2) en silverlegering som innehåller fint silver till minst 800 tusendelar av massan,
- 3) en platinalegering som innehåller fin platina till minst 850 tusendelar av massan.

Om de finhalter som är högre än minimihalten och som skall stämplas, om fastställandet av finhalten samt om förening, plättering, fyllning av och övriga krav i fråga om ädelmetaller, metaller och andra ämnen bestäms genom statsrådsförordning.

4 §

Stämplar och ansvar

Stämplar som skall användas i ädelmetallarbeten är kontroll-, namn-, finhalts-, års- och ortsstämpel.

Ett ädelmetallarbete skall vara försett med namnstämpel och finhaltsstämpel när det släpps ut på marknaden eller säljs.

Tillverkaren eller den som är ansvarig för utsläppandet på marknaden skall förse ett ädelmetallarbete med namn- och finhaltsstämpel som ett bevis på att ädelmetallarbetet stämmer överens med kraven.

Om stämplarna, godkännandet och registrering av dem samt om andra tillåtna märkningar bestäms närmare genom statsrådsförordning.

5 §

Kontroll och certifiering av produkterna

Ett ädelmetallarbets överensstämmelse med de krav om vilka bestäms i 3 § kan påvisas genom kontroller som utförs av ett kontrollorgan och certifieras med kontrollorganets kontrollstämpel på det sätt som bestäms närmare genom statsrådsförordning.

6 §

Godkännande och övervakning av ett kontrollorgan

Tillsynsmyndigheten godkänner ett kontrollorgan att utföra uppgifter enligt 5 § 1 mom. på det sätt som bestäms närmare genom statsrådsförordning.

En förutsättning för att ett kontrollorgan skall kunna godkännas är att det såväl funktionellt som ekonomiskt är självständigt, har en ansvarsförsäkring och till sitt förfogande tillräckligt med yrkeskunnig personal samt de system, anordningar och redskap som dess verksamhet förutsätter. Om förutsättningarna för att ett kontrollorgan skall kunna godkännas samt om de handlingar som skall fogas till ansökan och som visar att kraven uppfylls bestäms närmare genom statsrådsförordning.

Godkännandet kan ges för en viss tid. För kontrollorganet kan ställas krav, begränsningar och andra villkor som gäller dess verksamhet. Kontrollorganet skall anmäla sådana ändringar i sin verksamhet som påverkar förutsättningarna för att det skall kunna godkännas.

Tillsynsmyndigheten övervakar verksamheten hos de kontrollorgan som den har godkänt samt försäkras sig med bestämda intervaller om att de föreskrivna kraven uppfylls. Om ett kontrollorgan inte uppfyller de krav som föreskrivits eller om det är verksamt i strid med bestämmelserna, skall tillsynsmyndigheten anmoda kontrollorganet att avhjälpa bristen inom utsatt tid. Om bristen inte avhjälps inom utsatt tid eller om det med hänsyn till situationens allvarlighet i övrigt är nödvändigt, skall tillsynsmyndigheten åter-

kalla godkännandet.

3 kap.

Tillsyn

7 §

De övervakande myndigheterna

På ministeriet ankommer den högsta ledningen och styrningen av övervakningen av att bestämmelserna i denna lag följs.

Tillsynsmyndigheten övervakar att denna lag följs.

8 §

Tillsynsmyndighetens rättigheter

I syfte att övervaka att denna lag följs har tillsynsmyndigheten rätt att

1) få tillträde till ställen där ädelmetallarbeten samt delar av och material till sådana tillverkas, lagras, säljs, repareras och kontrolleras,

2) få nödvändiga prover av ädelmetallarbeten samt delar och material till sådana av tillverkare, importör, försäljare och lagerhållare samt av kontrollorgan.

Tillsynsmyndigheten skall ersätta de prover som avses i 1 mom. 2 punkten enligt gängse pris.

9 §

Myndigheternas samarbete

Polisen skall vid behov lämna tillsynsmyndigheten handräckning för övervakningen av att denna lag följs och för verkställigheten av lagen. Detsamma gäller tullmyndigheterna, om ädelmetallarbetet importeras från ett område utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

10 §

Rätt till information

Utan hinder av de sekretessbestämmelser som gäller utlämnande av uppgifter har tillsynsmyndigheten för övervakningen av att denna lag följs rätt att

1) av tullmyndigheterna få namnet på importören av ett ädelmetallarbete samt uppgifter som gäller ädelmetallarbetets typ, mängd och tidpunkt för importen vid import från ett område utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) få uppgifter om ädelmetallarbeten samt delar och material till sådana av tillverkare, importör, försäljare och lagerhållare samt av kontrollorgan.

11 §

En produkt som inte motsvarar kraven

Om det vid tillsynen konstateras att ett ädelmetallarbete inte uppfyller kraven enligt 3 §, har tillsynsmyndigheten rätt att

1) förbjuda tillverkning, saluhållande, försäljning och annan överlåtelse av ett sådant ädelmetallarbete,

2) kräva att den som svarar för att ett ädelmetallarbete stämmer överens med kraven gör sådana ändringar i ädelmetallarbetet att kraven uppfylls eller, om detta inte är ändamålsenligt eller möjligt, bestämma hur det annars skall förfaras med arbetet,

3) ålägga den ansvariga parten att ersätta arbetet till gängse pris samt kostnaderna för kontroll och undersökning, om tillsynsmyndigheten tillämpar det förbud eller krav som avses i 1 eller 2 punkten.

4 kap.

Tvångsmedel och påföljder

12 §

Vite och hot om tvångsutförande

Tillsynsmyndigheten kan förstärka ett förbud, krav eller åläggande som myndigheten har meddelat med stöd av denna lag med vite eller hot om tvångsutförande på det sätt som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

Kostnaderna för en åtgärd som har vidtagits genom tvångsutförande betalas i förskott av statens medel.

De kostnader som avses i 2 mom. samt i 11 § 3 punkten får drivas in hos vederbörande utan dom eller utslag, i den ordning som be-

stäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

13 §

Straff

Den som uppsåtligen eller av grov oakt-samhet

1) underlåter att fullgöra en skyldighet enligt 3 eller 4 § eller

2) inte iakttar ett förbud, krav eller åläggande som har meddelats med stöd av 11 §, skall, om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *brott mot bestämmelserna om ädelmetallarbeten* dömas till böter.

Den som bryter mot ett förbud eller åläggande som har meddelats med stöd av denna lag och förstärkts med vite, kan få domsef-tergift för samma gärning.

14 §

Förverkan av ekonomisk vinning

Den ekonomiska vinning som ett brott som avses i 13 § 1 mom. har medfört skall dömas förverkad med iakttagande av 2 kap. 16 § strafflagen (39/1889)

5 kap.

Särskilda bestämmelser

15 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Den som vid utförandet av uppdrag som hänför sig till tillsynen över att denna lag iaktas har tagit del av uppgifter om en enskilds, en sammanslutnings eller en stiftelses ekonomiska ställning, affärs- eller yrkeshemlighet eller om en enskilds personliga förhållanden får utan hinder av bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) lämna ut uppgifterna till

1) åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott,

2) utländska organ och inspektörer som avses i ett internationellt avtal som är bindande för Finland, i de fall då avtalet förutsätter detta.

16 §

Sökande av ändring

I ett förvaltningsbeslut som ministeriet eller tillsynsmyndigheten har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet skall iakttas trots att ändring har sökts, om besvärsmyndigheten inte bestämmer något annat.

Om kontrollorganet vägrar certifiera överensstämmelse, skall beslutet motiveras och utan dröjsmål meddelas den som beslutet gäller. Kontrollorganet skall samtidigt meddela hur sökanden kan få saken upptagen till ny behandling vid kontrollorganet genom ett rättelseförfarande. På rättelsen tillämpas ett förfarande som bestäms närmare i samband med att kontrollorganet godkänns. Ändring i ett sådant beslut att vägra certifiera överensstämmelse som kontrollorganet fattat vid ett rättelseförfarande söks hos förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

17 §

Ömsesidigt erkännande

Ädelmetallarbeten som har stämplats i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet godkänns i Finland, om konsumenterna får information utgående från stämplarna på motsvarande sätt som utgående från de stämplarna som nämns i 4 §.

18 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställighet av denna lag utfärdas genom statsrådsförordning.

Tillsynsmyndigheten meddelar vid behov tekniska och administrativa anvisningar som förenhetligar tillämpningen av denna lag.

Ikraftträdande

19 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 22 september 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkkäre*

Statsrådets förordning

om upphävande av förordningen om ädelmetallarbeten

I enlighet med statsrådets beslut, som har utfärdats på föredragning av handels- och industriministeriet, föreskrivs:

1 §

Genom denna förordning upphävs förordningen den 28 april 1977 om ädelmetallarbeten (292/1977).

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Statsrådets förordning

om ädelmetallarbeten

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den 2000 om ädelmetallarbeten (/2000):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Avgränsning av tillämpningsområdet

Lagen om ädelmetallarbeten och denna fö-
rordning tillämpas inte på

- 1) lagligt mynt och samlarmynt,
- 2) råmaterial,
- 3) föremål från vilkas tillverkning har för-
flutit över 50 år.

2 kap.

Förening av ädelmetaller, metaller och andra ämnen

2 §

Förening av material

Används i ett ädelmetallarbete delar som
har tillverkats av oädel metall eller annat ma-
terial, skall med en bestående märkning visas
vilka delar som inte är av ädelmetall. Kan en
märkning av tekniska skäl inte användas,
skall delarna klart skilja sig från ädelmetallen
i arbetet och kunna ses.

Oädel metall och annat material får inte
användas för förstärkning eller fyllning av ett
ädelmetallarbete och inte heller för ökning av
dess vikt.

I matbestick får skaften fyllas med icke-
metalliska ämnen, förutsatt att dessa inte an-
vänds i större mängd än vad som är nödvän-
digt för att fästa skaften.

3 §

Lödning

De lod som används skall innehålla samma
finhalt och ädelmetall som själva arbetet med
följande undantag:

- 1) i guldarbeten med en guldhalt på över
750 skall loden ha en guldhalt på minst 750
tusendelar,
- 2) silverhalten i lod för silverarbeten skall
vara minst 550 tusendelar,
- 3) platinhalten i lod för platinarbetaren
skall vara minst 800 tusendelar.

Ett lod med lägre finhalt än den som avses
i 1 mom. får användas endast i en sådan
mängd som är nödvändig för lödning och det
får inte användas för förstärkning eller
fyllning av ett ädelmetallarbete och inte hel-
ler för ökning av dess vikt.

4 §

Ytmaterial

Finhaltsstämpeln i ett ädelmetallarbete som
har försetts med ytmaterial uttrycker ädelme-
tallhalten i arbetet.

Delar som har tillverkats av ett annat ma-
terial och försetts med ädelmetall som ytma-
terial får inte användas i ett ädelmetallarbete.

3 kap.

Stämplar

5 §

Kontrollorganets kontrollstämpel

Kontrollorganets kontrollstämpel visar det kontrollorgan som har certifierat att ädelmetallarbetet stämmer överens med kraven. Kontrollstämpeln slås alltid på arbetet och den består av en krona på en hjärtformad botten med en vågfigur. I kontrollstämpeln kan dessutom finnas en symbol som identifierar kontrollorganet. Tillsynsmyndigheten godkänner kontrollstämpeln på ansökan.

6 §

Namnstämpel

Namnstämpeln visar den verksamhetsutövare som ansvarar för att ett ädelmetallarbeta stämmer överens med kraven. Namnstämpeln skall bestå av en versal, en kombination av versaler eller ett klart märke. Tillsynsmyndigheten godkänner namnstämpeln på ansökan. Till ansökan skall fogas ett utdrag ur handelsregistret eller motsvarande uppgifter som har certifierats.

Tillsynsmyndigheten för register över de namnstämplarna myndigheten har godkänt. Innehavaren av en namnstämpel skall skriftligen anmäla till tillsynsmyndigheten om väsentliga ändringar i de lämnade uppgifterna.

7 §

Finhaltsstämpel

Finhaltsstämpeln visar med siffror den andel av fin ädelmetall som en ädelmetallegering innehåller, uttryckt i tusendelar av legeringens massa.

8 §

Årsstämpel

Årsstämpeln visar arbetets tillverkningsår och bildas av bokstäverna A, B, C, D, E, F, G, H, I, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V,

X, Y eller Z, som följs av en siffra. Bokstäverna används i ordningsföljd, en för varje år, och siffran efter bokstaven visar hur många gången bokstavsserien används. Årsstämpeln A visar år 1810 och Y8 år 2000.

9 §

Ortsstämpel

Ortsstämpeln visar ett ädelmetallarbetes tillverkningsort. Ortsstämpeln botten har formen av en sköld. Tillsynsmyndigheten godkänner Ortsstämpeln på ansökan av kommunen.

10 §

Övriga stämplarna

I ett ädelmetallarbeta eller i en produkt som har tillverkats av ett annat material får inte finnas andra stämplarna som i så hög grad liknar de stämplarna som avses i detta kapitel att de kan vilseleda konsumenten.

I ett arbete får dock finnas stämplarna som används i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

4 kap.

Finhalter som skall stämplas

11 §

Finhaltsstämplarna

De tal som visar tillåtna finhalter i en finhaltsstämpel är för guldarbete 375, 585, 750, 916 och 999, för silverarbete 800, 830, 925 och 999 samt för platinaarbete 850, 900, 950 och 999. Andra tal får inte användas i en finhaltsstämpel.

12 §

Formerna för finhaltsstämplarnas botten

I ett ädelmetallarbeta skall finhaltsstämpeln för guld stå på oval och finhaltsstämpeln för silver på rektangulär botten samt finhaltsstämpeln för platina på botten som har formen av en på sin spets vilande romb i ligande ställning.

13 §

Bestämmande av finhalten

Med beaktande av inexaktheten och osäkerheten i den metod som används för bestämmande av ett ädelmetallarbets finhalt, får dess avvikelse nedåt vara högst fem tusendelar av massan.

5 kap.

Stämpling av arbeten

14 §

Befrielse från stämpling

I fråga om guld- och platinaarbeten vilkas massa är under ett gram samt silverarbeten vilkas massa är under 10 gram krävs inte namn- och finhaltsstämpel. Om arbetena stämplas, skall i dem finnas åtminstone både namn- och finhaltsstämpel.

15 §

Kontroll och stämpling

Den som svarar för att ett ädelmetallarbete stämmer överens med kraven kan hos kontrollorganet låta kontrollera ett ädelmetallarbete som har försetts med namn- och finhaltsstämplar. Efter att vid en kontroll ha konstaterat att ädelmetallarbetet stämmer överens med kraven, certifierar kontrollorganet arbetet genom att slå kontrollstämpel på det.

Om ett arbete är sådant att det skadas eller dess värde sjunker om kontrollstämpel slås på det, har kontrollorganet rätt att ge ett skriftligt intyg över att kraven uppfylls.

Ett ädelmetallarbete kan vidare försees med en gemensam kontrollstämpel, varom bestämts i konventionen om kontroll och märkning av ädelmetallarbeten (FördrS 17/1975), förutsatt att arbetet uppfyller villkoren i den nämnda konventionen.

6 kap.

Kontrollorganskraven

16 §

Krav som gäller kontrollorganen

Ett kontrollorgan skall uppfylla följande krav:

1) organet, dess direktör och personal är oberoende av alla sådana aktörer, grupperingar och personer som har direkt eller indirekt intresse i saken,

2) organets personal har god teknisk och yrkesmässig utbildning samt tillräckligt omfattande erfarenhet av uppgifter som ger förtrogenhet med verksamheten,

3) organet använder ett opartiskt bedömt och övervakat system för att säkerställa att ädelmetallarbetena stämmer överens med kraven, samt ändamålsenliga anvisningar för verksamheten och uppföljningen av den.

17 §

Ansökan om godkännande av kontrollorgan

Ansökan om godkännande av ett kontrollorgan skall sändas till tillsynsmyndigheten.

Till ansökan skall bifogas handlingar som visar att de krav som ställs i 16 § uppfylls och i vilka ingår ett intyg eller utlåtande som mätteknikcentralen eller en motsvarande organisation har utfärdat eller ett intyg eller utlåtande av annat slag som tillsynsmyndigheten anser utgöra en tillräcklig dokumentering av att de ovan nämnda kraven har uppfyllts.

18 §

Godkännande av kontrollorgan

Efter att ha säkerställt att de gällande kraven blir uppfyllda godkänner tillsynsmyndigheten organet som ett sådant kontrollorgan som avses i denna förordning.

19 §

Kontrollorganets skyldigheter

Om ett kontrollorgan använder utomstående provnings- och kontrolltjänster och andra tjänster, skall organet se till att den som producerar den utomstående tjänsten uppfyller de krav som i 16 § ställs på kontrollorganet.

Kontrollorganet skall årligen ge tillsynsmyndigheten en berättelse över sin verksamhet.

7 kap.

Ikraftträdande*Ikraftträdelsebestämmelse*

20 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.